

Byrådet og de dødssyge møder

Stiftstidendes Chr. Olesen konstaterer sygdommen (3. juli) og får den bekræftet af bl.a. borgmesteren og andre.

Diagnosen? Årsagen til sygdommen? En gammel by-rod tør godt give et bud.

Borgmesteren tilrettelægger byrådsmøderne. Det vil altså sige: han har det overordnede ansvar for, om byrådsmøderne bliver mindre dødssyge.

Som artiklen nævner: borgmesteren har – med udgangs punkt i New Public Management, en herskende religion i Institut for Statskundskab – forkortet taletid pr indlæg, for at spare tid!

Samlebånds-ideologi, eller "Old Industrial Management" ideologi.

Virkning: Vi hører ofte "jeg tager resten af indlægget i anden omgang". Der bliver forresten ikke svaret hverken på første eller anden del af ordførertalen.

Sygdommen stikker meget dybere.

Diagnosen er: borgmesterens og medløbernes ulyst til grundig debat.

Artiklen bruger eksemplet: Sagen om havneudvidelse. Udvidelsesflertallet, med borgmesteren i spidsen, behøver ikke at svare på de mange konkrete kritikpunkter – thi: de har jo en aftale. Så svaret på kritikpunkterne var: tavshed.

Sygdommen rammer ikke blot i byrådssalen. 514 enkeltpersoner og foreninger havde afgivet høringssvar. Hvilken dialog har borgmester og udvidelsesflertal været i med de 514?

Et andet rædsomt eksempel på sygdommen: borgmesterens tavshed angående højhus-epidemien og den vildtvoksende fortætning – boligbyggeri og mangel på planlægning af institutions- og fritidsfaciliteter – forud for seneste kommunalvalg.

Jeg har selv som byrådsmedlem oplevet debatafvisningen. Det var sagen om det 8 år gamle forlig om at spare kommunale kroner på vejvedligeholdelse - ved at vælte udgiften over på grundejerne. Med samfundsøkonomisk dyrere vej-vedligeholdelse til følge. Ethvert forsøg på at få en debat i gang om ulemperne ved beslutningen blev afvist: Efter et forlig diskuterer man IKKE skadevirkninger af forliget. Borgmesteren indkaldte endog til skideballe-møde, da forligspartner Venstre ville "opsige" forliget. Venstre trak næsen til sig. Og så døde den debat.

Det seneste skud på New Public Management tankegangen har vi i forslaget om at beskære byråddernes mulighed for at stille "10 dages forespørgsler".

"10 dages forespørgslerne" blev indført for at mindske antallet af forespørgsler på byrådsdagsordenen. Altså som en "rationalisering" af byrådsarbejdet. Det skete såmænd i min tidligere byrådstid. Og de har fungeret meget godt – også til at skabe presseinteresse om kommunale problemer.

På seneste byrådsmøde var sag nr. 18 **Ny Aarhusmodel for borgerinddragelse**. Byrådsmedlemmerne ved godt, at århusianerne ofte føler sig tromlet af byrådsflertal. Så – en "ny model" tænkes at kunne mindske problemet. Min forudsigelse: hvis ikke borgmester og byrådsflertal udviser vilje til reel debat, forbliver modellen en tom skal.

Demokrati i Århus – ville være en god idé! Debat i byrådet – ville være en god idé.

Viggo Jonassen

Byrådssuppleant, p.t. Ufp

2023.07.03 Stiften

Christian Olesen chole@jfm.dk

Analyse: Byrådsmøderne er kedelige og alt for lange - hvem taler politikerne egentlig til?

Byrådsmøder i Aarhus er, undskyld udtrykket, dødssyge.

De foregår hver anden uge i den smukke byrådsal på Aarhus Rådhus. Her sidder 31 politikere i en cirkel og diskuterer og stemmer om, hvad der skal ske i Aarhus. I princippet burde det være fantastisk, fordi det er demokrati i fuld udfoldelse, men i realiteten er det meste afgjort på forhånd, så der reelt er tale om en skueproces. Møderne begynder klokken 16 og slutter typisk klokken 22 med en times indlagt spisepause i midten. Sjældent sker der noget uforudsigeligt.

Politikerne har skrevet lange taler hjemmefra, som de læser op i salen. Måske kommenterer de en smule på hinandens taler. Men de fleste ved, hvor de andre står, og aftalerne er ofte på plads, længe inden en sag når ind i salen.

Oven i har Aarhus Danmarks mest talende byråd.

Møderne er nogle af de længste i Danmark, for politikerne taler i længere tid end politikere i resten af landet. Det er på trods af at byrådet holder dobbelt så mange møder som de fleste af landets andre byråd.

Tilskuerpladserne er da også ofte tomme ud over et par enkelte ældre borgere, der er en fast del af inventar.

Borgmester Jacob Bundsgaard (S) er klar over, at møderne hovedsageligt består af spildtid.

Derfor har han indført begrænset taletid, så politikerne maksimum må tale i tre minutter, før det bliver en andens tur. Og når en sag kommer tilbage anden gang til byrådet, efter at have været behandlet i et udvalg, er der endnu kortere taletid. Men det har kun hjulpet en smule.

Hvert parti har en ordfører på en sag, så det typisk er fem-seks politikere, der snakker til hver af de godt 30 sager på et byrådsmøde.

Imens sidder resten af byrådet kigger i deres telefoner, iPads eller computere. De besvarer mails, scroller Instagram, spiller mobilspil, læser Stiften og ser nogle gange Champions League kampe.

Det lyder absurd, men byrådsalen er måske det sted på rådhuset, hvor der bliver ført mindst politik.

Det blev for udstillet, da havneudvidelsen nåede ind i salen.

Aftalen bag havneudvidelsen blev lavet af et flertal af partier i februar. De nåede til enighed på et lukket møde, byrådet selv arrangerede.

I april kom lokalplanen for havneudvidelsen så på et rigtigt byrådsmøde. Her talte politikerne om punktet i 2,5 time (!), og det var stort set kun modstanderne, der snakkede. Uden at det rykkede en millimeter ved aftalen fra februar.

Havneudvidelsen blev sendt i teknisk udvalg og vendte så tilbage til endnu et byrådsmøde i juni, hvor politikerne snakkede i en time og 38 minutter, før planen blev vedtaget. Igen uden, at noget rykkede sig.

Der er ikke noget galt i at bruge lang tid på vigtige sager som havneudvidelsen. Men her talte politikerne ud i intetheden, for sagen var for længst afgjort.

Så hvem taler politikerne til?

Mig. De taler til Stiftens og andre mediers journalister. For politikerne forsøger at holde smarte taler for at komme i medierne og ud til borgerne.

Borgerne kan også lytte med til møderne på kommunens hjemmeside. Men stort set ingen gør det. Nogle læser dog stadig med i de lokale medier.

Det er dog ikke kun Stiften, der keder sig til de lange byrådsmøder. Flere af byrådsmedlemmerne sukker også over møderne. Da den tidligere rådskvinde Jette Skive forlod århusiansk politik, sagde hun således til [JP Aarhus](#): - *Jeg kommer godt nok ikke til at savne byrådsmøderne. Det er maratonmøder, og det er blevet værre og værre. Jeg rent ud sagt hader byrådsmøder, som er præget af, at sagerne sendes frem og tilbage til udvalg. Og når det kommer tilbage i byrådsalen, så er der alligevel ikke sket en pind i sagen.*

Så hvorfor fortsætter politikerne med at holde søvndyssende maratonmøder?